

Роман Балаян відвідав "Кіно-Театр"

Зустріч не була багатолюдною і це зрозуміло, адже колектив редакції невеликий. Зате кожний із учасників мав можливість якомога повніше перейнятися атмосферою щирості й довір'я, яка панувала під час спілкування.

Редакція "Кіно-Театру", щойно заснувавшись, започаткувала зустрічі з діячами театру і кіно. Минулого року до нас у гості приходили Ю.Ілленко, М.Ілленко, Р.Сергієнко, В.Більченко.

До речі, фільмом Р.Балаяна "Польоти уві сні та наяву" був відкритий цьогорічний сезон в кіноклубі НаУКМА, після чого відбулося його зацікавлене обговорення студентами - слухачами курсу з кіномистецтва. Під час зустрічі Р.Балаян відповів на численні запитання, які стосуються його творчості, розповів про свої нереалізовані задуми, пов'язані з українською літературою, які він мав на початку творчого шляху (в тому числі, про нездійснений фільм за "Журналом" Тараса Шевченка). Повідомив він і цікаві факти про його підтримку українського кіно, зокрема, фільмів "Пропала грамота" і "Совість". Поділився митець і своїми міркуваннями з приводу ситуації в українському кіно, про можливі шляхи його економічного порятунку. "Якщо митці мого віку можуть дати собі раду в нинішніх несприятливих для кіно умовах, то цього не можна сказати про тих, хто тільки робить перші кроки. Тому я переконаний, що держава повинна виділяти кошти на фільми молодим", - сказав режисер.

Кореспондент "Кіно-Театру".

відгук

Київ на тих же широтах, що і Нью-Йорк

31 липня '95

Дорога пані Ларисо, сердечно дякую за примірник розпочатого Вами кіно-театрального журналу. Прочитав його з великою приємністю й зацікавленням. Був мені дуже корисний перегляд зцензурованих фільмів. Дещо з них я тут бачив - деякі в "комерційних" кінотеатрах - таких небагато, - дещо піймав на переглядах і приватних сеансах. Решту так і не бачив. Тяжко пробиває собі шлях наше кіно. Чи не слід було б подумати про якийсь фестиваль наших фільмів тут. Не відчиняться від того всі ворота до раю, а все таки такі заходи сприяють популяризації. От, приміром, у вересні в нас буде фестиваль аргентинських фільмів.

Було мені приємно побачити в журналі, що попри всі труднощі, Київ лежить на тих самих широтах, що й Нью-Йорк. Був у нас торік театр Мнушкіної. Кальдеронів "Принц" в інтерпретації Гротовського гостював у нас кілька років тому. Пару місяців тому був тут великий фестиваль картин Бергмана. Показували їх понад 50, - як писали, - всі, крім двох. Чому не показували тих двох, не писали, не писали і як їх звуть. Чи їх утрачено, чи вже тут "зацензуровано", не знаю. А може просто мало цікаві вони.

Особисто я захоплений фільмами Кешльовського. Його трилогія кольорів, як на мене, просто чудо. Я ходив на кожний двічі. Не знаю, чи вони у Вас ішли чи йтимуть. Польща ж від нас недалеко. Ми всі думали, що їм дадуть тутешніх "оскарів". На жаль, в останню годину замість них підсунули куди примітивніший "вишневосадний" фільм Нікіти Михалкова, який догодив смакам тутешнього глядача.

Бажаю Вашому журналові тривалості (це тепер рідкісна річ в українській періодиці) і ширення поля охоплення.

Ваш Ю.Шевельов

